

227 ἄπερ μυστήρια θεῶν μεταπαραδιδόντες. διόπερ οὐδὲν ἐξ-
 εφοίτησε τῶν γε λόγου ἀξίων μέχρι πολλοῦ, διδασκόμενά
 τε καὶ μανθανόμενα ἐντὸς τοίχων μόνον ἐγνωρίζετο. ἐπὶ
 δὲ τῶν θυραίων καὶ ὡς εἰπεῖν βεβήλων, εἰ καὶ ποτε τύχοι,
 διὰ συμβόλων ἀλλήλοις οἱ ἄνδρες ἠνίπτοντο, ὧν ἵχνος ἔτι 5
 νῦν [ῶν] περιφέρονται τὰ θρυλλούμενα, οἷον ἑπὶ μαχαίρῃ
 μὴ σκάλευε' καὶ τὰ τοιαῦτα σύμβολα, ἄπερ ψιλῇ μὲν τῇ
 φράσει γραῶδεσιν ὑποθήκαις ἔοικε, διαπτυσσόμενα δὲ
 θαυμαστήν τινα καὶ σεμνήν ὠφέλειαν παρέχεται τοῖς μετα-
 228 λαβοῦσι. μέγιστον δὲ πάντων πρὸς ἀνδρείαν παράγγελμά 10
 ἔστι τὸ σκοπὸν προθέσθαι τὸν κυριώτατον, ῥύσασθαι καὶ
 ἐλευθερώσαι τῶν τοσοῦτων εἰργμῶν καὶ συνδέσεων τὸν
 κατεχόμενον ἐκ βρεφῶν νοῦν, οὗ χωρὶς ὑγιᾶς οὐδὲν ἄν
 τις οὐδὲ ἀληθὲς τὸ παράπαν ἐκμάθοι οὐδ' ἄν κατίδοι δι'
 ἡστινος οὖν ἐνεργῶν αἰσθήσεως. ἑνοῦς' γὰρ κατ' αὐτοῦς 15
 ἑπὶ πάνθ' ὄρη καὶ πάντ' ἀκούει, τὰλλα δὲ κωφὰ καὶ τυφλά'.
 δεύτερον δὲ τὸ ὑπερσπουδάζειν διακαθαρθέντι λοιπὸν αὐτῷ
 καὶ ποικίλως ἐπιτηδειωθέντι διὰ τῶν μαθηματικῶν ὀργια-
 σμῶν, τὸ τῆνικάδε τῶν ὀνησιφόρων τι καὶ θείων ἐντιθέσθαι
 καὶ μεταδιδόναι, ὡς μήτε τῶν σωμάτων ἀφιστάμενον ἀπο- 20
 δειλιᾶν, μήτε πρὸς τὰ ἀσώματα προσαγόμενον ὑπὸ τῆς
 λαμπροτάτης αὐτῶν μαρμαρυγῆς ἀποστρέφασθαι τὰ ὄμματα,
 μήτε τῶν προσηλούντων τῷ σώματι τὴν ψυχὴν παθημά-